

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๕๓ สายยะหรึ่ง-สายบุรี
ตอนอำเภอยะหรึ่ง-อำเภอปะนาเระ

พ.ศ. യമനാ

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นปีที่ ๔ธ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๔๑๕๗ สายยะหริ่ง-สายบุรี ตอนอำเภอยะหริ่ง-อำเภอปะนาเระ ในท้องที่อำเภอ ยะหริ่ง และอำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะ เวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๕๗ สายยะหริ่ง-สายบุรี ตอนอำเภอ ยะหริ่ง-อำเภอปะนาเระ พ.ศ. ๒๕๓๗" มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอยะหริ่ง และอำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

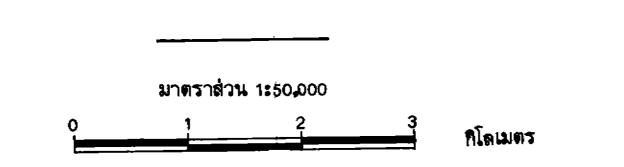
นายกรัฐมนตรี

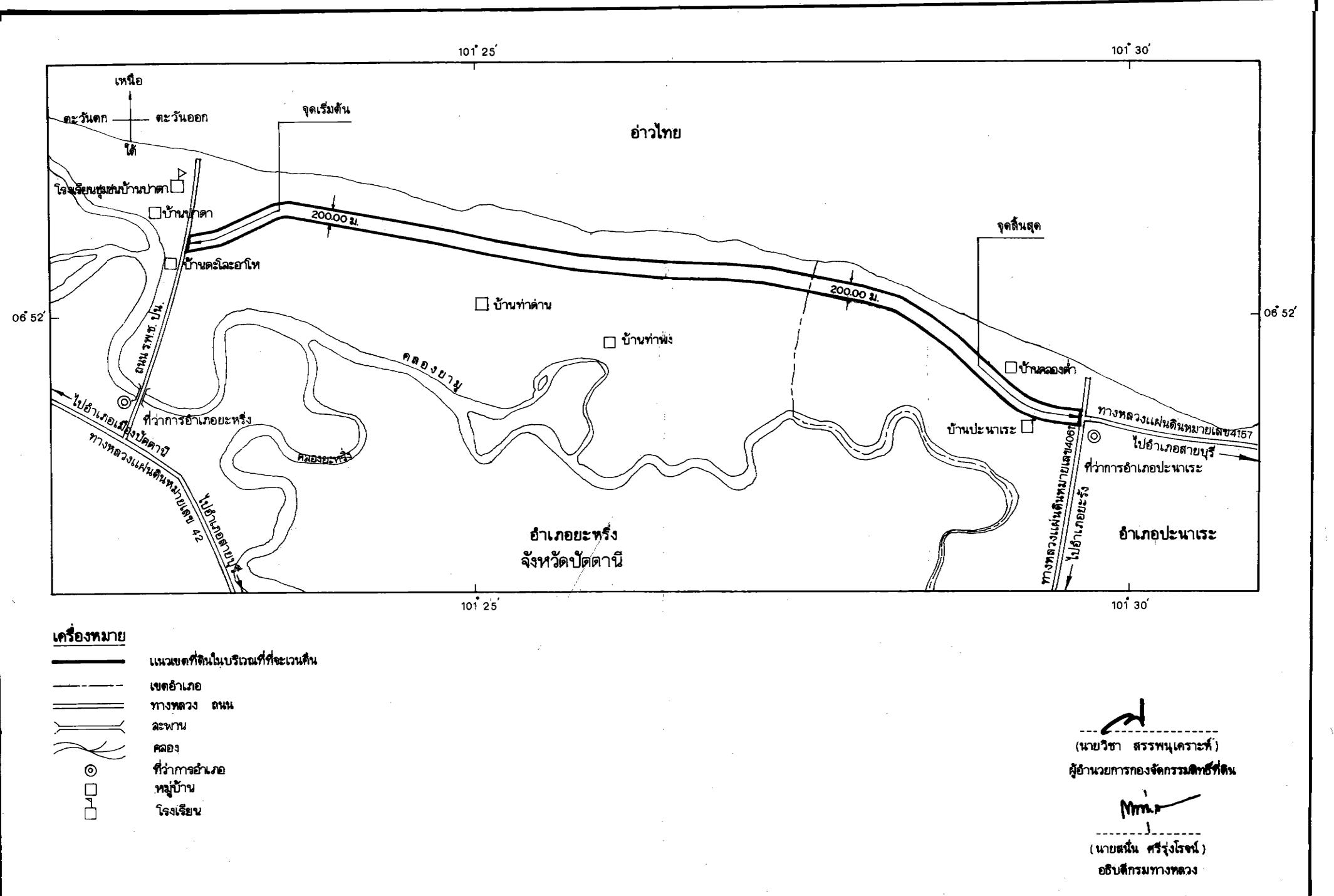
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนดิน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4!57

ลายยะหริ่ง – ลายบุรี ตอนอำเภอยะหริ่ง – อำเภอปะนาเระ

W.M. 2537

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องสร้างและขยาย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๕๓ สายยะหริ่ง-สายบุรี ตอนอำเภอยะหริ่ง-อำเภอปะนาเระ ในท้องที่อำเภอยะหริ่ง และอำเภอปะนาเระ จังหวัดบัตตานี เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็น กิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจ และเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่ จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้